Хто клянеться неправдивою клятвою, щоб відібрати нею майно мусульманина, той зустріне Аллага, а Він буде на нього розгніваним

Передається від Абдуллага ібн Мас'уда (нехай буде задоволений ним Аллаг), який сказав: "Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Хто клянеться неправдивою клятвою, щоб відібрати нею майно мусульманина, той зустріне Аллага, а Він буде на нього розгніваним»". (Абдуллаг ібн Мас'уд) сказав: "Аль-Аш'ас сказав: «Клянуся Аллагом, це було про мене. Між мною та одним юдеєм була земля, і він заперечував мою (правоту). Я подав його до Пророка (мир йому і благословення Аллага) і Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав мені: "Чи є у тебе доказ?" Я сказав: "Ні." Тоді він сказав юдею: "Клянися." Я сказав: "О Посланець Аллага, тоді він поклянеться і забере моє майно." Тоді Всевишній Аллаг зіслав: {Воістину, ті, які продають свій заповіт з Аллагом, а також свої клятви за мізерну ціну...} до кінця аяту»".

[صحيح] [متفق عليه]

Пророк (мир йому і благословення Аллага) застерігав від клятви Аллагом, якщо людина усвідомлено бреше, щоб заволодіти чужим майном, адже така людина зустріне Аллага, який буде на неї розлючений. Тоді Аль-Аш'ас ібн Кайс (нехай буде задоволений ним Аллаг) повідомив, що Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав це, коли між ним і одним юдеєм виникла суперечка щодо власності на землю. Коли вони звернулися до Пророка (мир йому і благословення Аллага), він сказав аль-Аш'асу: «Ти зобов’язаний надати доказ, що підтверджує твою заяву на власність. Якщо ти не зможеш цього зробити, то єдиним, що залишиться, буде клятва твого опонента, проти якого ти висунув позов». Після цього аль-Аш'ас сказав: «О Посланець Аллага, у такому випадку юдей поклянеться без сорому і просто забере моє майно!» Тоді Всевишній Аллаг зіслав у Корані підтвердження його слів, сказавши:: {Воістину, ті, які продають}, – міняють {свій заповіт з Аллагом,}, – Його установи віруючим щодо виконання обов'язків, {а також свої клятви}, – і їхні фальшиві клятви Його Ім'ям {за мізерну ціну}, – мирської вигоди, – {вони не отримають абсолютно нічого із добра у Вічному житті}, – і не буде їм там нічого, {і не стане Аллаг з ними говорити}, – словами, що потішать їх і принесуть користь, а навпаки, Він розгнівався на них. {І не погляне Він на них у День Воскресіння}, – поглядом милості та благовоління. {І не очистить їх}, – ні прекрасною похвалою, ані прощенням їх від гріхів та не очистить від скверни, {але чекатиме на них болісне покарання!}, – що завдає страждань через те, що вони наробили.